

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
CATALUNYA
SALA SOCIAL

NIG :
RM

Recurs de Suplicació: 324/2018

IL-LM.
IL-LM.
IL-LM.

Barcelona, 21 de març de 2018

La Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, formada pels magistrats esmentats més amunt,

EN NOM DEL REI

ha dictat la següent

SENTÈNCIA NÚM. 1871/2018

En el recurs de suplicació interposat per [REDACTAT] a la sentència del Jutjat Social 21 Barcelona de data 19 d'octubre de 2017 dictada en el procediment núm. 841/2014, en el qual s'ha recorregut contra la part MUTUA FREMAP, INSTITUT NACIONAL DE LA SEGURETAT SOCIAL (INSS), TRESORERIA GENERAL DE LA SEGURETAT SOCIAL I ELECTRÒNICA RODÓN, S.L., ha actuat com a ponent Il·lma. [REDACTAT]

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER. Va arribar al Jutjat Social esmentat una demanda sobre invalidesa grau, la qual l'actor al·lega els fets i fonaments de dret que va considerar procedents i acabava demanant que es dictés una sentència d'acord amb el que es demanava. Admesa la demanda a tràmit i celebrat el judici, es va dictar la sentència en data 19 d'octubre de 2017, que contenia la decisió següent:

"En la demanda interposada per [REDACTED] contra Institut Nacional de la Seguretat Social, Tresoreria General de la Seguretat Social, Mutua Fremap, i Electrónica Rodón, S.L., refuso l'excepció de manca de legitimació passiva oposada per l'empresa codemandada, i refuso també la demanda interposada, per tant, declaro absolts els demandats, de les pretensions aquí reclamades, tot confirmant la resolució administrativa impugnada."

SEGON. En aquesta sentència es declaran com a provats els fets següents:

"Primer.- El demandant [REDACTED] nascut el dia [REDACTED] i afiliat a la Seguretat Social amb el nº [REDACTED] prestava serveis com a Oficial instal·lador d'antenes per compte d'altri.

Segon.- A sol·licitud de la part interessada, instada el dia 20/06/2014. Es va iniciar expedient per a la revisió del grau d'Incapacitat Permanent que ja tenia reconegut, la Comissió d'Avaluació d'Incapacitats, el 12/08/2014 va emetre informe-proposta, i l'Entitat Gestora demandada va dictar resolució el dia 18/08/2014, en la que no es reconeix el demandant en el superior grau d'Incapacitat Permanent que pretenia, derivada d'accident de treball, i com a conseqüència del següent quadre clínic: «*Artrosis tibio astragalina tobillo derecho en contexto de secuelas de AT (fractura bimalleolar tobillo derecho intervenida en 2001). Gonartrosis tricompartmental derecha incipiente, actualmente con funcionalismo conservado.*».

Tercer.- Disconforme amb l'anterior resolució, va interposar Reclamació Prèvia que fou desestimada per nova resolució de 09/10/2014.

Quart.- Les lesions que afecten el demandant, amb el caràcter de cròniques o la qualificació de permanents i presumiblement definitives, son les descrites a la Resolució Administrativa i esmentades en l'anterior apartat segon:

Cinquè.- La base reguladora mensual de la prestació demandada és: 973,50€ pel grau de Total. I els efectes econòmics des de 31/07/2014.

Sisè.- En data 13/02/2003 es va reconèixer el grau d'incapacitat permanent LPNI en base al següent quadre clínic: «*Disminución de la movilidad global de la articulación tibio-peronea-astragalina en menos del 50 por 100. Secuelas de fractura bimalleolar tobillo derecho. Cicatriz postquirúrgica.*» "

TERCER. Contra aquesta sentència la part actora, [REDACTED] va interposar un recurs de suplicació, que va formalitzar dins del termini. Es va donar trasllat a la part contrària la qual el va impugnar, MUTUA FREMAP. Es van elevar les actuacions a aquest Tribunal i es va formar aquest rotlle.

turmell dret després de l'artròdesi a que ha estat sotmès, amb total fixació del turmell dret a 90°.

Així mateix afirma que la dita lesió deriva de la contingència d'accident de treball, atès que suposa un agreujament de la lesió que va patir en el dit turmell l'any 2001, quan va patir un accident de treball, el qual en aquell moment va ser qualificat com lesions permanents no invalidants, però que en l'actualitat ja l'impedeix realitzar la seva professió habitual.

La Disposició Transitòria 26ª del Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel R.D.L. 8/2015, de 30 d'octubre, estableix que el que disposa l'article 194 de la mateixa Llei només serà aplicable a partir de la data en que entrin en vigor les disposicions reglamentàries a que es refereix l'apartat tercer de l'esmentat article i que, mentrestant, s'aplicarà la redacció que recull. Atès que les disposicions reglamentàries abans citades encara no s'han dictat, s'ha d'aplicar la dita redacció.

L'article 137.4 de la Llei de Seguretat Social de 30 de maig de 1994, defineix la incapacitat permanent total com la situació del treballador que, per malaltia o accident es troba incapacitat amb caràcter permanent, per desenvolupar la totalitat o les fonamentals tasques de la seva professió habitual.

Cal observar que, segons l'esmentat article, el que realment es valora és la importància que tenen les limitacions que afecten definitivament el treballador en relació amb el seu rendiment professional en l'ofici que desenvolupa habitualment, sense que tingui importància la incidència que les esmentades limitacions li puguin produir en els altres aspectes de la seva vida o, fins hi tot, en la seva capacitat per exercir d'altres professions. Cal tenir en compte, de la mateixa manera, per aquesta relació entre la limitació definitiva i la professió habitual, que una mateixa seqüela pot constituir una incapacitat permanent per una persona i no pas per una altra. En aquest sentit la jurisprudència ha declarat reiteradament –Sentències de la Sala Social del Tribunal Suprem de 12 de juny i 24 de juliol de 1986, entre moltes d'altres- el caràcter essencial i determinant de la professió.

Doncs bé, tenint en compte l'anterior doctrina, el motiu s'ha d'estimar, perquè en haver-se modificat el fet provat quart, les lesions que pateix actualment l'actor, és evident, a judici de la Sala, que l'incapaciten per a desenvolupar totes o les principals funcions de la seva feina d'instal·lador d'antenes perquè és cert que es tracta d'una professió en la que durant tota la jornada laboral el treballador ha de mantenir-se en bipedestació i deambulació per terrenys irregulars i també ha de pujar i baixar escales i aquestes activitats no pot realitzar-les una persona com l'actor que ha estat intervingut del turmell dret i que ha patit una artròdesi que limita la mobilitat del dit turmell als 90°.

És cert que aquesta artròdesi se li ha realitzat l'any 2017, per la qual cosa és evident que quan va tenir lloc l'examen de l'ICAM encara no es podia valorar, però cal tenir en compte que la doctrina del Tribunal Suprem sobre aquesta qüestió és la de que no suposen fets nous les malalties que ja es patien abans, però que es posen de

manifest posteriorment, tal com es raona en la sentència de 5 de març de 2013 (R. 1453/12),

"Ahora bien, la doctrina jurisprudencial de esta Sala IV ha perfilado y concretado cual es el alcance de la indicada exigencia de correlación entre vía administrativa y proceso.

Hemos señalado que "este mandato no puede conducir, como arguye la Sentencia de esta Sala de 28 junio 1994 , a la creencia de que se invierte la relación entre vía administrativa previa y proceso y «se subordina éste a aquélla con las graves consecuencias que de ello se derivan desde la perspectiva del principio de legalidad, del principio "iura novit curia" y, en general, de los principios que rigen la carga de la alegación y de la prueba de los hechos en el proceso" (STS de 2 febrero 1996 (RJ 1996, 843) -rcud. 1498/1995 - y 27 marzo 2007 (RJ 2007, 3189) -rcud. 2406/2006 -, en alusión a la STS de 28 junio de 1994 (RJ 1994, 6319) , dictada por el Pleno de la Sala en el rcud. 2946/1993).

Esa misma doctrina fue seguida por la STS de 7 de diciembre de 2004 (RJ 2005, 1593)(rcud. 4274/2003), en la que se recordaba que la Sala no ha considerado hechos nuevos ajenos al expediente las dolencias que sean agravación de otras anteriores, ni las lesiones o enfermedades que ya existían con anterioridad y se ponen de manifiesto después, ni siquiera las que existían durante la tramitación del expediente pero no fueron detectadas por los servicios médicos.

Se trata de una doctrina que ha tenido plasmación positiva en el texto de la LRJS -si bien no era aplicable al proceso de instancia por razones temporales-, cuyo art. 143.4 incorpora la posibilidad de incorporar hechos distintos si son nuevos o se hubieran podido conocer con anterioridad".

QUART. Pel que fa de la contingència de la que deriva la dita lesió, també s'haurà d'estimar la pretensió del demandant de que prové de l'accident de treball que va patir l'any 2001, perquè tal com consta en el fet provat sisè, en aquell moment la seqüela que va patir a conseqüència de la fractura bimalleolar del turmell dret, va ser la de "disminución de la movilidad global de la articulación tibio-peronea-estragalina en menos del 50%" i en l'actualitat s'ha acreditat que aquella lesió s'ha agreujat (con reconeix tant l'ICAM com els metges de la pròpia Mútua que han atès al demandant, en els seus informes), ja que pateix artrosi posttraumàtica en el mencionat turmell, presentant evolució tòrpida fins que va haver de ser sotmès a l'artrodesi en el mes de febrer de 2017.

CINQUÈ. Per tant, s'imposa l'estimació del motiu i conseqüentment, del recurs, la qual cosa comporta la revocació de la resolució recorreguda, declarant el demandant en situació d'incapacitat permanent total per a la seva professió habitual, derivada d'accident de treball, amb dret a percebre una pensió del 55% de la base reguladora de 973,50€ (fet provat cinquè), amb més els increments legals i revaloritzacions procedents, i amb efectes econòmics del dia 31 de juliol de 2014.

La consignació de l'import de la condemna, d'acord amb el que disposa l'art. 230 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social, quan així procedeixi, cal acreditar-la al temps de preparar el recurs en aquesta Secretaria i s'efectuarà en el compte de la Sala, amb el núm. 0965 0000 80, afegint a continuació sis dígit. Els quatre primers són els corresponents al número de rotlle de suplicació i els altres dos els dos últims números de l'any del rotlle esmentat. Per tant, el compte consta de setze dígit.

També és possible substituir la consignació en metàl·lic per l'assegurament de la condemna mitjançant un aval bancari emès per una entitat de crèdit. El document haurà de ser de duració indefinida i a pagar a primer requeriment.

Si el dipòsit o la consignació no és fan de forma presencial sinó mitjançant transferència bancària o per procediments telemàtics, a les dites operacions hauran de constar les següents dades:

El compte bancari al que es remetrà la quantitat és IBAN ES 55 0049 3569 920005001274. A la dada de "ordenant" caldrà indicar el nom de la persona física o jurídica que fa l'ingrés i el seu NIF o CIF. Com a "beneficiari" ha de constar la Sala Social del TSJ de Catalunya. Finalment, a "observacions o concepte de la transferència" cal introduir els 16 dígit que consten en els paràgrafs precedents respecte al dipòsit i la consignació fets de forma presencial.

Així ho pronunciem, ho manem i ho signem.

PUBLICACIÓ. Avui, la Magistrada ponent ha llegit i publicat la sentència. En dono fe.

